

Ressò

Octubre 15

L'exòde dels refugiats sirians cap a Europa

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Espiritualitat cristiana

Espiritualitat vol dir viure no només de cara enfora, assetjats i dominats pels neguits i les preocupacions materials, sinó interiorment. Sabem que tenim ànima i que en el fons de nosaltres hi ha unes inquietuds, uns anhels, un desig de felicitat i de personalitat (ser algú) que no omplen les coses. Per a viure no n'hi ha prou en tenir moltes coses, ni tampoc en tenir molta fama o prestigi. Encara que tinguéssim el món sencer. Se sol dir que el món és rodó i que el cor té forma de triangle. Si posem una rodona dins d'un triangle, sempre queden uns espais per omplir. Es tracta, per tant, de saber com em puc realitzar plenament, com puc arribar a ser jo mateix. El nostre cor és com un gran magatzem en què hi ha de tot. Valors i contravalors, actituds que ens ajuden a realitzar-nos i actituds que ens aparten de nosaltres mateixos i del nostre destí. Dins de nosaltres hi ha un sant i un criminal. Cal saber triar, com triem al matí el vestit que ens hem de posar. Què en vull fer de la meua vida? Què és el que em pot omplir? Quin és el camí de la felicitat?

L'espiritualitat cristiana dona resposta a aquests grans interrogants. Déu ens parla i ho fa a través de la seva paraula, continguda en la Bíblia, i a través dels esdeveniments que també d'alguna manera són paraula de Déu. Sant Ignasi de Loiola a l'hospital va descobrir el camí de Déu. Una cosa semblant li va passar molts anys abans a Sant Bernat Calbó, però tampoc cal que siguin grans esdeveniments. N'hi ha prou amb els petits esdeveniments de cada dia, si els sabem llegir amb profunditat. Fixem-nos en el relat evangèlic dels dos deixebles d'Emaús (Lc 24). Hi ha hagut un esdeveniment terrible, la mort de Jesús a la creu. Els dos deixebles no ho entenen, estan desconcertats. Ho descobreixen a través de la paraula de Déu. Jesús se'ls fa trobadís i no els diu: Jo sóc aquest Jesús que heu vist clavats a la creu. Els descobreix el sentit de la passió a través de la paraula de Déu. Ells van contant el que ha passat aquells dies i Jesús, mitjançant les sagrades escriptures, els va descobrint el sentit dels esdeveniments. A mesura que van parlant Jesús els fa veure que tot allò que havia passat no era més que la realització del projecte de Déu, expressat en les sagrades escriptures. de tal manera que ells noten que s'està fent la llum en el seu interior, comencen a veure les coses d'una altra manera, i es van animant progressivament. Fixem-nos: un gran esdeveniment,

---

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: l'èxode dels sirians cap a Europa buscant la pau i millor vida després de quatre anys de patir la guerra.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

la mort de Crist, il·luminat per la paraula de Déu. El relat acaba amb l'eucaristia: en el moment de partir el pa, s'adonen que és Ell. L'espiritualitat cristiana consisteix en deixar-nos guiar per Jesucrist, deixar que ell es faci present en nosaltres, per actuar amb el mateix Esperit que el guiava a ell. Cada u de nosaltres hem de trobar la nostra pròpia resposta. No n'hi ha prou en que Crist ens parli, cal assimilar la seva paraula i convertir-la en vida de la nostra vida. Aquesta és la pregunta que ens hem de fer: Com viuria Crist aquesta realitat? Ell mateix en senyala un camí de felicitat estrany, oposat a les consignes del món i al tarannà dels "espavilats".

Les benaurances, que es resumeixen en dues paraules: llibertat i amor i amb això n'hi ha prou. Lliures enfront del diner (Benaurets els pobres) enfront del poder (Benaurets els mansos) enfront del plaer (Els nets de cor)... i l'altra paraula és amor (Els misericordiosos, els que lluiten per la pau i la justícia, els perseguits perquè han sabut donar la cara). Els deixebles del crucificat no podem ser esclaus ni de les coses ni de les persones. Però per damunt de tot està l'amor, perquè en "això es coneixerà que sou els meus deixebles, si us estimeu" i estimar vol dir posar la vida al servei dels altres, convertir la nostra vida en un poema d'amor, ser sembradors d'amor sempre i arreu. Fins arribar a estimar els qui no ens estimen i que ens fan la guitza de tota manera. És així com nosaltres ens convertirem en sembradors d'esperança i de joia i transformarem el nostre món. Aquest món no ens agrada i per això l'hem de canviar, començant per canviar el nostre cor i el nostre ambient. Si cadascú neteja la seva vorera, la ciutat estarà neta. L'espiritualitat cristiana, per tant, no és una espiritualitat que mira només de cara endins, sinó una espiritualitat que ens mena a posar la vida al servei dels germans. Qui estima viu en Déu i Déu en ell.

Ricard Cabré

Espai de reflexió i de pregària

Pregària

Aquesta pregària és molt coneguda. Se li atribueix a St Francesc. És una pregària que acostuma a acompanyar a persones que pateixen, especialment en el món de la droga i l'alcoholisme... Tanmateix, tots ens la podem fer nostra perquè tots hem d'aguantar, lluitar, discernir. Son coses que formen part de la vida.

**Dóna'm, Senyor, paciència per suportar l'inevitable,
força per enfrontar-me a allò que es pot canviar
i saviesa per distingir una cosa de l'altra.**

La realitat del nostre món avui

Al llarg del segle XX i del que portem del XXI, les tecnologies en molts camps del saber han avançat espectacularment, li han donat un impuls a moltes millores que ens han permès un viure de més qualitat i amb menys patiments, principalment en el món occidental, mai abans experimentat. Una i molt principal ha estat l'avanç en el món de la medicina evitant sofriments als pacients en malalties que abans havien de patir dolorosament, sense solucions curatives.

Però ara que la forma de viure, en aquest aspecte, que tant ha millorat, en ple segle XXI estem veient, impotents, com es torna a instal·lar un augment de la pobresa, i com sempre és a la gent més pobra a qui li toca patir-la encara més.

Amb unes xifres ja alarmants, principalment en el tercer món, uns 1.300 milions de persones viuen en la pobresa més extrema i sobreviuen amb menys d'un dolar al dia.

També ara s'hi suma l'èxode de refugiats sirians. Després de quatre anys de patir la guerra, milers i milers de persones han hagut de fugir, abandonant les seves llars i tot el que tenien intentant buscar seguretat en altres països. Persones de totes les edats, nens, pares, ancians, malalts, fugen de la guerra cap a Europa, bandejats per nacions que els barren el pas i posant les seves vides en perill, segueixen endavant, destí Alemanya, ja que els sembla que allí trobaran pau i feina..

La vida no sempre ha seguit el curs que esperàvem i aquestes realitats adverses exposades, a nosaltres, la gent gran ens preocupa el futur dels nostres fills i néts. Abans de jubilar-nos pensem en la tranquil·litat d'un temps lliure que tindrem per a nosaltres i en part es així, però no tots hi tenim tampoc la mateixa proporció sigui per malalties pròpies de l'edat, desgràcies familiars i soledat. La nostra Vida Creixent és un gran recurs per trobar-hi solucions, grans amics que de segur hi trobareu si us en feu membres, com també amb els temes i reflexions. Pertànyer a Vida Creixent ens fa veure la vida d'una altra manera. Jo que hi porto més de 17 anys, ho sé per experiència.

Narcís

“Extrema cruesa” o extrema hipocresia?

Darío Mollá. El diari que a nivell estatal representa l'esquerra (?) “políticament correcta” d'aquest país deia dijous passat que no publicava la foto del nen siríà mort en una platja de Turquia per la seva “extrema cruesa”. Políticament correcte, és clar..., però, sincerament, a mi aquesta no publicació em sona més a “extrema hipocresia”... Perquè l’”extrema cruesa” no està en una foto que reflecteix la realitat, sinó en la realitat que la foto reflecteix.

“Extrema cruesa” és la del sofriment de molts milers de persones que han de fugir del seu país per una guerra incompreensible, sostinguda durant anys davant la passivitat del món, i que després de patir un duríssim exili es troben en el millor dels casos amb la inhumanitat d'Europa, i en els casos més dramàtics amb morts que ens horroritzen.

“Extrema cruesa” és la de la ineficàcia culpable dels governs europeus, liderats per un senyor de Luxemburg (la vida del qual potser sí que coneix episodis d’”extrema cruesa”), la de la indiferència de tants líders i persones amb responsabilitat i possibilitat de fer alguna cosa i que només fan declaracions que s'emporta el vent, la de tots aquells/es ciutadans/es que prefereixen mirar cap a una altra banda... per no veure escenes d’”extrema cruesa”.

“Extrema cruesa” és la del nivell de baixesa moral al què ha arribat una Europa que en aquest moment està

renegant dels seus principis més sagrats, de la seva pròpia història, de les lleis i convencions que ella mateixa s'ha donat... **L’”extrema cruesa” d'un egoisme tant més accentuat quan més gran és el grau de benestar.**

“Extrema cruesa” és la d'un sistema econòmic i polític capaç de generar tant sofriment, incapaç de fer justícia amb gent i pobles, mogut per un interès malaltís, repel·lent en les justificacions hipòcrites del que fa o deixa de fer... Un sistema que sosté tirans i és capaç de mobilitzar-se pel petroli però no per les persones.

“Extrema cruesa”... Au, siguem seriosos! La cruesa del que està passant, i que, gràcies a Déu, una fotografia va poder captar i compartir. Davant d'aquesta “extrema cruesa” crec que les meves paraules es queden curtes, molt curtes...

Darío Mollá Llàcer

Resum de la 80a reunió interdiocesana del dia 15 de setembre 2015

Varen participar totes les diòcesis, excepte Mallorca. Algun coordinador per motius familiars no va poder estar-hi present i va estar representat per membres de la coordinadora.

El consiliari interdiocesà Mn. Miquel Bada, no va poder assistir per problemes de salut.

Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia.

Varem comentar la Trobada a Vic del dia 13 de maig. La coordinadora Montserrat Font, va fer un resum de tota la feina feta, reunions amb el Bisbat, amb l'Ajuntament, menús, desplaçaments, cartells, difusió. Cal agrair-li el treball, la dedicació, l'esforç i l'estimació al nostre Moviment, tenint molt present els mitjans de que disposa.

Bisbat de Vic, la Montserrat ens exposa la necessitat de buscar i trobar una o varies persones per renovar la coordinadora. Ella ha servit al Moviment en la coordinadora més de 19 anys i veu necessària una renovació en la representació del Moviment a la diòcesi. Ha estat més anys del que diuen els nostres estatuts.

Bisbat de Girona, final de curs amb la reelecció del coordinador diocesà Pere Canaleta, ens manifesta que és l'última vegada que es presenta i que caldrà buscar i trobar una persona per passar el relleu. Faran una trobada de formació amb la presència del bisbe diocesà Mons. Pardo.

Bisbat de Solsona, celebració final de curs i preparació el dia 7.10 de la trobada diocesana a Berga, amb l'elecció de nou

coordinador diocesà, per haver esgotat el temps que indiquen els estatuts.

Bisbat d'Urgell, final de curs i preparació del nou.

Bisbat de Tarragona, van fer el final de curs i estan preparant el nou curs. Volen preparar un curset de formació per als nous vinguts.

Bisbat de Tortosa, final de curs i preparació del nou. El consiliari Joan Bajo no ha pogut venir per les seves obligacions en la direcció de la pastoral de la salut.

Bisbat de Menorca, celebració del final de curs i preparació del nou. Estan sense bisbe per el trasllat a Lleida de Mons. Giménez.

Bisbat de Lleida, celebració de final de curs i preparació del nou. Continuen la col·laboració en el Institut Superior de Ciències Religioses. Nou bisbe Mons. Giménez.

Bisbat de Sant Feliu, dia 2.10 Assemblea presidida per Mons. Agustí Cortés amb l'elecció del nou coordinador. Preparació del nou curs.

Bisbat de Barcelona, final de curs i preparació del nou. El consiliari Mn. Miquel Bada el tenim de baixa per problemes de salut.

El temari del curs 2016-2017, "Paper dels laics en l'Església i en el món", l'autor l'arquebisbe de Tarragona Mons. Jaume Pujol ens ha entregat l'esborrany per a preparar-lo per el proper curs. Per el curs 2017-2018 l'esta treballant Mn. Joan Bajo amb el títol "Primavera en la tardor de la vida".

Col·laboracions

Col·laboracions

Estan a la disposició de les diòcesis els llibrets de la col·lecció Paraules “La vida espiritual”.

A continuació vam estar molt atents a la conferència que Mn. Manuel Claret, delegat de la pastoral familiar de l'arquebisbat de Barcelona i autor del temari d'aquest curs “El nostre entorn i el nostre creixement personal”. Ens va fer un ampli comentari i reflexions del que i el perquè del temari, partint de la realitat que estem vivint i del treball que encara podem fer, per la família, el nostre Moviment, l'Església i també a la societat. Acceptant les nostres limitacions, però amb optimisme i esperança. Li estem molt agraïts per la seva exposició i per la estimació i dedicació al nostre Moviment. Després d'un petit descans varem continuar amb les coses pendents.

Revista de premsa

L'amor és el camí indispensable per escapar de la solitud.

Diumenge XXIII de durant l'any. Cicle B.

La solitud s'ha convertit en una de les plagues més greus de la nostra societat. Els homes construeixen ponts i autopistes per a poder-se comunicar amb més rapidesa. Llancen satèl·lits per a transmetre tota classe d'ondes entre els continents. Es desenvolupa la telefonia mòbil i la comunicació per internet. Però, les persones estan cada vegada més soles en la seva pròpia cabana. El contacte plenament humà s'ha refredat en molts àmbits de la nostra convivència.

Comentaris sobre el tema de renovació i rejueniment, el primer i principal, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar per el Moviment. També la renovació del nostres grups amb persones més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i propostes. És un tema que ens preocupa i ens demana intensificar el treball d'apostolat per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat.

A continuació l'Eucaristia concelebrada per els consiliaris presents i presidida per Mn. Xavier Ribas.

Després un dinar de germanor i amistat, no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball, col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb esperança i estimació.

La gent no se sent gaire o gens responsable dels altres. Ni dels altres ni de ningú. Això és egoisme pur i dur. Fins i tot cruel.

Cadascú viu el seu món.

No és fàcil el regal de la verdadera amistat.

Són molts, moltíssims, els que han perdut la capacitat d'arribar a unencontre, a una trobada càlids, cordials, sincers, nobles i lliures.

Perquè veuen els altres com a forasters o, encara pitjor, com enemics.

Ja no són capaços d'entendre i d'estimar sincerament ningú i, a la vegada, ja no se senten compresos ni estimats per ningú. Segurament es relacionen cada dia amb

Col·laboracions

moltes persones, però ni arriben al cor de ningú.

Viuen aïllats.

Viuen amb el cor bloquejat.

Viuen tancats a Déu i tancats als altres.

Reclosos. Insolidaris. Aïllats.

¡Quants homes i quantes dones necessiten avui escoltar les paraules de Jesús al sord-mut: Obre't!

No és simple casualitat que es narrin en els evangelis tantes curacions de sords i de muts.

Aquestes guaricions són una invitació a que obrim els nostres ulls i les nostres oïdes per acollir la Bona Nova de Jesús i la Salvació que se'ns ofereix des de Déu. També a nosaltres, personalment, se'ns fa una invitació a obrir-nos.

Sens dubte, les causes de la incomunicació, de l'aïllament i de la solitud creixent són moltes i diverses. Però, gairebé sempre tenen la seva arrel en el nostre egoisme.

Quan actuem egoïstament

–ens allunyem dels altres

–ens separem de la vida

–ens tanquem en nosaltres mateixos.

Hem d'aprendre a obrir-nos.

–Obrir-nos a l'amistat.

–Obrir-nos a l'amor veritable.

La desconfiança, la insolidaritat, l'enveja, l'egoisme són també avui el que més ens separa i aïlla els uns dels altres.

Per això la conversió a l'amor és el camí indispensable per escapar de la solitud malastruga.

El que s'obre a l'amor del Pare i als germans mai no estarà sol. Mai no estarà indefens. Sempre restarà protegit.

A qui ens obrim, nosaltres?

Amb qui tenim franca i lleial comunicació?

Josep Lluell, CR

Parròquies a punt per acollir refugiats

Les parròquies de Sant Eugeni I, Papa i Nostra Senyora del Pilar del barri de l'Eixample de Barcelona –que formen una agrupació parroquial– ja tenen infraestructura necessària per acollir famílies de refugiats. Compten, des de fa cinc anys, amb el menjador social Emmaús, amb l'escola parroquial IPSE, amb el rober de la parròquia i amb pisos que han acollit famílies desnonades. Ara, amb la crisi migratòria dels refugiats, les parròquies s'han posat al servei i han començat a redactar un projecte que concretarà l'ajuda que poden oferir.

“Nosaltres ja teníem la infraestructura”, afirma el rector d'El Pilar i vicari de Sant Eugeni, Àngel Jesús Navarro, “el que farem ara és augmentar aquesta infraestructura existent”. A l'agrupació parroquial ja fa temps que el servei

Col·laboracions

d'acollida funciona, “acollim en el nostre nivell, a nivell de barri”. El perfil d'usuari que tenen és principalment gent gran de la zona que ha hagut d'acollir fills o néts i que amb la pensió no arriben a cobrir totes les necessitats, i també han ajudat a famílies desnonades durant la crisi.

Preparats per acollir fins a cinc famílies de refugiats

Ara es veu la necessitat d'ampliar l'horitzó d'ajuda, “centrant-la en l'acollida de refugiats”. Estant acabant de redactar el projecte que concretarà els serveis que poden oferir, “hem de mirar què tenim perquè no podem deixar d'ocupar-nos de la gent que ja estem ajudant, però esperem poder acollir un mínim de tres famílies i un màxim de cinc, dependrà de la generositat de la gent i de la quantitat de membres que tingui cada família”.

La gestió dels refugiats a nivell eclesial es farà a través de Càritas Diocesana de Barcelona, “ja ens hem reunit amb ells i presentarem el nostre projecte d'ajuda a través de Càritas”. Aquestes parròquies no demanen diners a l'entitat i seran autosuficients buscant els seus propis recursos. El que sí han demanat és acollir principalment famílies, ja que els poden oferir una acollida integral que inclou habitatge, menjar, roba, i educació.

“L'únic que demanem a les autoritats és que gestionin ells els tràmits de l'asil o la targeta sanitària, ja que són coses que estan fora del nostre abast”. La resta ho gestionarà l'agrupació parroquial, “no pas per un o dos anys, sinó per a tots els que necessiti aquesta gent, igual que fem amb la gent que ajudem ara”.

Concretant l'acollida integral.

Des del principi de la crisi migratòria tota l'agrupació parroquial es va bolcar en el projecte d'acollida, “tant el patronat del menjador com el de l'escola han dit ràpidament que sí”, ara s'han de posar d'acord en els elements concrets, com en la creació d'una aula d'acollida que requerirà d'un projecte pedagògic, o en buscar els recursos necessaris per a les beques menjador dels infants.

“La crida del papa Francesc, les imatges dels refugiats... van ser un reclam per posar-nos encara més al servei, acollir-los és un principi d'ètica bàsic”, recorda Navarro. La tradició no només cristiana, sinó per exemple jueva, li dona molta importància a l'acollida de l'estranger. “En els pobles de l'Orient on la vida era difícil l'acollida era bàsica, la Bíblia xucla aquesta realitat i la transforma, l'Evangelí està farcit d'episodis en què Jesús s'acosta a l'estranger i l'ofereix no només l'acollida i l'estima, sinó també el Regne de Déu que era el més important”. Això és el moll de l'ós de la fe cristiana, afirma Navarro. “Són aquests els que pateixen? doncs ajudem aquests; demà seran uns altres? doncs uns altres.

Glòria Barrete, CR

Activitats culturals

LLIBRES

El compromís que neix de la fe. Diàleg judaisme-cristianisme-islam.

Ed Claret

El diàleg interreligiós, com a camí de trobada i de reconeixement entre creients de diferents tradicions religioses, reclama espais i temps que facin possible la trobada.

Durant un any, cristians, jueus i musulmans s'han reunit, convocats per la Comunitat Passatge de Barcelona, per avançar en el coneixement mutu, en l'intercanvi d'experiències i en la generació de llaços de relacions.

Ahmed Benallal, musulmà; Jorge Burdman, jueu i els cristians Griselda Cos, Jaume Flaquer, Francesc Xavier Marin i Peio Sánchez aporten continguts i experiències en successives trobades.

Aquesta publicació recull els materials treballats al llarg de l'any: continguts teòrics, referències a les pel·lícules projectades i pautes per treballar-ho tot en grups de persones interessades en el diàleg interreligiós.

Peio Sánchez ha fet culminar, cadascuna de les tres trobades, amb una pel·lícula: *El color del paradís*, iraniana.

El concert, en clau d'espiritualitat jueva.
Gran Torino, actituds generadores de vida.

En el desierto no hay atascos. Un tuareg en la ciutat.

Muossa Ag Assarid
Ed. SIRPUS, 2009.

Es presenta un jove tuareg, nòmada del Sàhara, la terra del qual és el desert.

Un poble que ningú o molt pocs, volen reconèixer com a ciutadans. No és un poble manipulable, ni en el seu caràcter ni en el seu estil de vida.

Moussa (Mou) ho escriu, en poc més de 150 pàg., en capítols breus. És un cant al seu poble i al seu humanisme. És també un gest d'agraïment a l'Europa que ha sabut acollir-lo.

Escrit amb agilitat, tendresa, reflexió, espiritualitat, sentit del humor. I crític, sense complexos.

I, en resum, en el desert no hi ha embussos, perquè ningú no vol avançar ningú.

TEATRE

S'inicia la temporada, i a partir del 16 de setembre gairebé tots els teatres estaran en marxa. Fins ara el més que puc assenyalar és l'obra estrenada al Teatre Comtal. *Caiguts del cel*.

Escrita i interpretada en clau de farsa, no és una obra teatral de primera fila. Es presenta com a comèdia per passar l'estona, però jo he trobat en ella càrregues de profunditat. Com aquell qui res i fent riure descriu una situació que posa en conflicte la honradesa natural? De l'home i la seva soterrada corrupció...natural també? Benavente ja va dir quelcom semblant en "La honradez de la cerradura". El conflicte entre persones que defensen postures distintes: honradesa contra avarícia, por i venjança...

Director i intèrprets sí són de primera fila, i mentre ens fan riure, ens tornen cap a casa amb una reflexió lúcida i amarga. Però reflexió, al cap i a la fi.

Agenda 2015

Octubre

Dijous 1: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema II – L'ESPIRITUALITAT.

Dissabte 31: MATÍ : ASSEMBLEA DIOCESANA.

Obert a tothom. A la parròquia de Sant Isidor, carrer comte d'Urgell 178, entre Provença i Mallorca, línia 5 del metro parada Clínic. A les 10.15 acolliment, Assemblea. Conferència a càrrec de Mn. Manuel Claret i Nonell, sobre el temari d'aquest curs, "*El nostre entorn i el nostre creixement personal*", n'és l'autor. **Eucaristia i entrega de diplomes. Un petit refrigeri i comiat.**

Novembre

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – L'ACTIVITAT SOCIAL.

Desembre

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

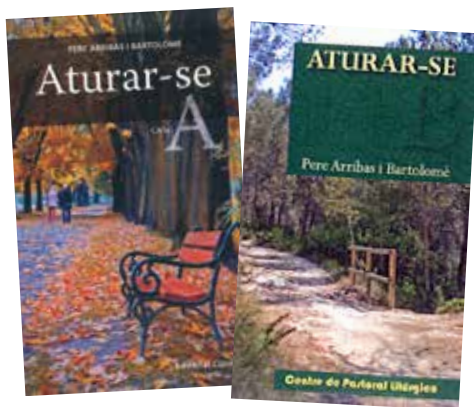
Tema IV – LA PREGÀRIA.

2016

Gener

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema V – LA CULTURA.

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN